

בבית המשפט העליון

בש"פ 1008/19

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מאיר לוזון

בקשה להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 – ת"פ 68686-05-18 בבית המשפט המחוזי מרכז

תאריך הישיבה: י"ג באדר א התשע"ט (18.2.2019)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב: עו"ד ליאור שביט

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. כתב האישום: ביום 31.5.2018 הוגש כתב אישום המייחס למשיב עבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקתו שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 13 בצירוף 19 א וסעיף 7 (א) בצירוף 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים). לפי הנטען בכתב האישום, המשיב ייבא מפראג ביום 9.5.2018, אגב ביקור משפחתי, 16 ק"ג קוקאין באמצעות תחתית כפולה במזוודותיו, בשווי הנע בין 5.6-9.6 מליון ש"ח. בביתו נמצאו באותו היום 0.728 גרם מהסם שלא לצריכה עצמית.

3. הליכי המעצר: עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וחרף התנגדות המבקשת הורה בית המשפט ביום 24.7.2018 על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב. התסקיר הוגש ביום 5.9.2018, ובו הביע שירות המבחן את עמדתו כי קיים "סיכון משמעותי" להישנות עבירות פליליות מצד המשיב. זאת, בין השאר,

בהינתן "יכולתו להתנהל תוך הסתרה ותחכום לאורך תקופה ארוכה" מול משפחתו, כמו גם "קשרים ומחויבות לגורמים שוליים".

ביום 2.10.2018 הורה בית המשפט על הכנת תסקיר משלים, אשר הוגש ביום 6.1.2019 לאחר מספר בקשות דחייה. בתסקיר המשלים צוין כי הגם שהמשיב "ביטא יכולת ראשונית להתבוננות על התנהלותו" והחל בהליך טיפולי, הוא הפיק מכך "תועלת חלקית בלבד". לאור זאת, כמו גם לאור קשרים שמקיים המשיב עם עצורים אחרים "אשר טיבם אינו ברור דיו", התרשם שירות המבחן כי "לא ניתן לשלול סיכון" להמשך התנהגות פלילית מצדו. עם זאת, בשורה התחתונה, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית הורי אשתו, בפיקוחם ובפיקוח אלקטרוני, לצד איסור שימוש באמצעי תקשורת אלקטרוניים וטלפונים.

לאחר דיון שנערך ביום 9.1.2019, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. זאת, בשל נסיבות ביצוע העבירה, המעידות על רמת מסוכנות גבוהה, כמו גם עקב האמור בשני התסקירים שהוגשו. על אף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, נקבע כי "נתוניו ודפוסיו של המשיב [...] אינם כאלה המאפשרים לתת בו כל אמוץ".

4. ההליך העיקרי: כתב האישום הוקרא למשיב ביום 31.5.2018. לאחר מספר ארכות שנתבקשו – לשם הוצאת תעודת חיסיון, בשל טענות לחסרים בחומרי החקירה, ולשם מיצוי אפיקי ההידברות בין הצדדים – הועבר התיק למותב לשם שמיעת הוכחות ביום 9.1.2019. תזכורת בנוכחות הצדדים קבועה ליום 27.2.2019.

5. מכאן הבקשה שלפנינו. המבקשת טענה כי בנוסף לחזקת המסוכנות הסטטוטורית יש לקחת בחשבון את כמות הסמים ואת נסיבות העבירה. מנגד, הליך המשיב על כך שעד עתה לא הועברו אליו כל חומרי החקירה.

6. השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו לדון בהארכת מעצר מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים מוכרים וידועים, ועל כן אקצר בדברים. העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, ובסוג זה של עבירות, הכלל הוא מעצר ושחרור לחלופה מהווה חריג. הדברים נכונים במיוחד בהתחשב בסוג הסם ובכמות הגדולה בה מדובר. על רקע זה, ובהינתן השווי הכספי הגבוה של הסם שהוברח, עניינו של המשיב נופל ברף הגבוה של עבירות מסוג זה. לכן יש להוסיף את התסקירים שהוגשו בעניינו של המשיב, שאינם מלהיבים במיוחד.

7. לאור האמור לעיל, נקודת האיזון נוטה באופן חד-משמעי להארכת מעצרו של המשיב. אשר על כן, אני נעתר לבקשה, ומאריך מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 28.2.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 18-05-68686 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג באדר א' התשע"ט (18.2.2019).

ש ו פ ט